

We Lwowie, dnia 6. listopada 1913.

Aleg 111

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o klęskach elementarnych w roku 1913 i o zarządzeniach zaradczych.

Wysoki Sejmie!

W roku 1913 nawiedziła kraj nasz niebywała klęska powodzi i ulewnych deszczów, jaka iść może w porównanie tylko z pamiętną powodzią r. 1813 przed stu laty.

Siedmiokrotne, a w niektórych powiatach jedenastokrotne wylewy rzek i deszcze, panujące od końca kwietnia do połowy września r. b., zerwały lub zaszutrowały tysiące hektarów najurodzajniejszych gruntów nadbrzeżnych i zniszczyły doszczętnie lub częściowo plony w całym niemal kraju. Na wezwanie Wydziału krajowego przedłożyły Wydziały powiatowe przybliżone wykazy szkód w plonach na powierzchni 2,531.595 hektarów uprawnych gruntów, tudzież wykazy szkód w zerwanych i zaszutrowanych gruntach, wreszcie wykazy szkód w zabranych i uszkodzonych budynkach. Według tych wykazów, które obejmują 73 powiatów autonomicznych, szkody te wynoszą 293,223.836 koron. — Szkody w drogach gminnych we wszystkich 74 powiatach dosięgają 11,652.498 koron.

Jakkolwiek przedłożone wykazy, które załączamy tutaj (alegat 1 i 2) skutkiem pospiechu i niemożności objęcia całości szkód na rozległych terytoryach, mogą pozostawiać niejedno do życzenia, to jednak, ogółem rzeczy biorąc, dają trafne i, o ile sądzić można, nieprzesadzone wyobrażenie o ogromie klęsk, zwłaszcza, że jak nam wiadomo dokładnie z całego szeregu powiatów, były na miejscu prowadzone skrupulatne dochodzenia.

Również bardzo wysokie są szkody w drogach państwowych, krajowych, powiatowych i gminnych, w kolejach żelaznych, wreszcie w robotach regulacyjnych na rzekach i w publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych. Specyjalnie co do dróg krajowych przeprowadziły organa krajowej administracji drogowej szczegółowe obliczenia szkód i kosztorysy potrzebnych napraw. Koszt tych ostatnich wynosi według tego sumę 636.000 koron, obok tego zaś kosztu naprawy dróg konkurencyjnych, będących w budowie, wyniosą co najmniej 56.000 kor.

Katastrofa tegoroczna potęguje się w skutkach swoich przez to, że nastąpiła po kilkoletnich klęskach elementarnych i wydarzyła się w czasie niebywalejszej depresyjności ekonomicznej w całym kraju, wywołanej wojną bałkańską i dłużej trwającą mobilizacją, wskutek której kraj nasz jako pograniczny najwięcej ucierpiał.

Wykazane cyfry szkód są przerażające, nie dają jednak obrazu całości klęski, bo nie obejmują jej skutków, jakimi są: drożyzna środków żywności, osłabienie siły kupna, upadek i przymusowe sprzedaże gospodarstw z powodu braku kredytu, wyjałowienie i pogorszenie ziemi uprawnej wskutek zabagnienia, wreszcie wysprzedawanie inwentarza żywego po zbyt niskich cenach z powodu braku paszy.

Z powodu niezmiernie przykrego stanu finansów kraju, wywołanego przez niefunkcjonowanie Wysokiego Sejmu, akcja ratunkowa ograniczała się dotychczas do pomocy Rządu. C. k. Rząd dzięki skutecznej interwencji JE. Pana Namiestnika oddał do jego rozporządzenia sumę ogółem 8,000.000 koron, których użyto w części na zapomogi doraźne, mianowicie zakupno żywności i odbudowanie domów, w części na dostarczenie zboża pod zasiewy ozime po cenach przystępnych, wreszcie w części na naprawę dróg i budowli wodnych.

Również uzyskał JE. Pan Namiestnik u c. k. Ministerstwa robót publicznych kredyt na naprawę administrowanych przez Namiestnictwo budowli regulacyjnych na rzekach kanałowych. Na tych rzekach tegoroczne powodzie wyrządziły szkody w sumie 1,125.530 koron, z której w myśl obowiązujących ustaw ma ponieść państwo 60%, a kraj 40%. JE. p. Namiestnik wyjednał zarazem pokrycie przypadającego na kraj datku ze Skarbu Państwa z zastrzeżeniem zwrotu. Pewne przestrzenie rzek kanałowych (Biała, Ropa, część Dniestru i Bystrzyca) zostają pod zarządem Wydziału krajowego. Wydział krajowy odniósł się przeto odeszwą z 10. października 1913 l. 174.157 do c. k. Namiestnictwa o pokrycie ze Skarbu Państwa 60% kosztów naprawy budowli na tych rzekach w kwocie 153.543 kor. 78 gr., oraz o udzielenie zaliczki w kwocie 102.362 kor. 52 gr. na pokrycie 40% datku krajowego. Ogółem tedy przypadnie na kraj tytułem pokrycia 40% kosztów napraw na rzekach kanałowych datek w sumie 552.574 kor.

W sprawozdaniu z dnia 1. sierpnia 1913. l. 129.026 przedłożył Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi wniosek na upoważnienie Wydziału krajowego do zaciągnięcia pożyczki amortyzacyjnej na pokrycie przypadającego za lata 1913 i 1914 datku 40% do kosztów regulacji rzek kanałowych do wysokości 3,164.000 koron w gotówce, a to na podstawie programów szczegółowych, uchwalonych przez Komisję regulacyjną.

Wskutek tegorocznych powodzi zapotrzebowanie to podwyższy się, jak wykazano poprzednio, o kwotę 552.574 koron i wynosić będzie 3,716.574 koron. Z tego powodu Wydział krajowy przedkłada wniosek na zaciągnięcie pożyczki do wysokości 3,716.574 koron w gotówce.

Woda, pochodząca z wylewów, stagnuje jeszcze na znacznych obszarach gruntów ornych w dolinach Wisły i jej dopływów tudzież Dniestru i Prutu. Zachodzi zatem nieodzowna potrzeba odwodnienia zabagnionych gruntów ornych, celem umożliwienia wiosennej uprawy, podobnie jak to miało miejsce po klęskach roku 1908 i 1912. W tym celu Wydział krajowy odniósł się odeszwą z 19. września 1913 l. 164.721 do c. k. Prezydium Namiestnictwa z prośbą o wyjednanie u c. k. Ministerstwa rolnictwa doraźnej zapomogi w kwocie 500.000 kor. z kredytu na drobne melioracje. Jest uzasadniona nadzieja, że zasiłek ten zostanie przyznany.

Oprócz odwodnienia gruntów zabagnionych zachodzi jeszcze nagląca potrzeba rekonstrukcji licznych rowów osuszających przy publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych, które zostały już ukończone i obecnie utrzymywane są kosztem kraju i spółek wodnych względnie powiatów. W obec tego, że zwyczajne dotacje, wstawione do budżetów na rok 1913 i 1914 nie pokryją ani w części koniecznych napraw wykonanych obiektów, a powiaty i spółki nie są w stanie pokryć tych nadzwyczajnych wydatków, Wydział krajowy proponuje, aby Wysoki Sejm przeznaczył na nadzwyczajne roboty konserwacyjne przy ukończonych już publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych tudzież na dalszą akcję przy odwodnieniu gruntów zasiłek w wysokości wspomnianej dopiero co zapomogi państwowej zatem 500.000 kor. i aby upoważnił Wydział krajowy do zaciągnięcia na ten cel pożyczki amortyzacyjnej do wysokości 500.000 koron w gotówce.

W drugiej połowie września i w październiku nastąpiła wreszcie pogoda, która pozwoliła zająć się, o ile starczyły środki, częściowo naprawą komunikacji

i odwodnieniem gruntów, dotkniętych wylewami, oraz zasiewami ozimymi i zbiorami roślin okopowych znacznie uszczuplonym przez słoty poprzednie. Pogoda ta sprzyjała jednak zarazem rozmnożeniu się myszy polnych w szeregu powiatów podolskich głównie, gdzie gleba przepuszczalna szybciej wyschła. Otrzymawszy wiadomość o tej klęsce Wydział krajowy z funduszu pozostałego na ten cel z lat poprzednich pospieszył z pomocą, stosując po raz pierwszy świeżo ogłoszoną ustawę krajową o tępieniu myszy polnych z dnia 24 października 1907 Nr. 137 dz. u. kr. z roku 1912. Mając na względzie wyczerpanie zasobów poszczególnych gospodarzy dotkniętych klęską, jakoteż powiatów, Wydział krajowy poszedł tym razem po za obowiązki nałożone nań w ustawie i udzielił powiatom zniżek w cenie trucizny celem tępienia myszy. Wydatki te wyczerpały niemal w całości fundusz będący do dyspozycji. Szczęściem jednak klęska ta obecnie już ustąpiła.

Akcya w kierunku naprawy dróg znacznie zniszczonych przez powódzie i słoty musiała w tym roku przybrać bardzo szerokie rozmiary, a to tem bardziej, że owe wypadki elementarne zastały w przeważnej ilości powiatów stan dróg gimnnych pogorszony po zniesieniu prestacyi, a obok tego zaniedbaną konserwacyę dróg przechodzących do ukrajowienia.

C. k. Rząd z powodu klęsk elementarnych, które zdarzyły się w r. 1912, wyasygnował w ciągu roku 1913 do rąk Wydziału krajowego na budowę dróg nieeraryalnych ważnych pod względem wojskowym i gospodarczym 400.000 K. Następnie asygnował c. k. Rząd wprost powiatom na naprawę dróg 1,770.000 K. Prócz tego Wydział krajowy z funduszy swego zarządu wyasygnował powiatom na naprawę dróg, zniszczonych przez klęski elementarne, 96.000 kor. Z porównania obliczenia szkód, przytoczonego na wstępie niniejszego sprawozdania, wynika, że na wiosnę r. 1914 pozostanie jeszcze wiele do zrobienia na drogach w kraju poza normalną konserwacyą dróg istniejących i przewidzianym programem budowy.

Wydział krajowy śledząc wpływ obecnej klęski elementarnej na stan komunikacji w kraju musi przewidywać, że znaczny ubytek w przychodach z dodatków powiatowych w zeszłym i w bieżącym roku stawia największą część wydziałów powiatowych w niemożności należytego utrzymania dróg zostających pod ich zarządem, a tem samem zagraża poważnemi utrudnieniami obrotu i pogorszeniem położenia ekonomicznego wszystkich warstw społecznych danej okolicy. Tem mniej mogą powiaty w takich warunkach budżetowych myśleć o niezbędnych nowych budowach drogowych. Aby temu zaradzić, proponuje Wydział krajowy doraźne znaczniejsze powiększenie krajowego drogowego funduszu pożyczkowego. Fundusz ten uchwałą sejmową z 13. października 1882 ustanowiony w sumie 600.000 kor., a następnie uchwałą sejmową z 19. października 1908 wyposażony w dalszą dotacyę 800.000 kor., proponuje Wydział krajowy podwyższyć w drodze zaciągniętej pożyczki amortyzacyjnej o kwotę 3,000.000 kor. w gotówce, uchylając równocześnie uchwałę Wysokiego Sejmu z 19. października 1908, o ile ta uchwałą w ustępie IV poleca wstawiać aż po rok 1918 włącznie po 100.000 kor. rocznie do budżetu krajowego tytułem dotacyi dla tego funduszu.

W poprzednich latach Wysoki Sejm niejednokrotnie obok upoważnień do zaciągania pożyczek dla złagodzenia skutków klęsk elementarnych otwierał Wydziałowi krajowemu kredyt na zapomogi lub pożyczki bądź dla pogorzalców, bądź dla gmin lub poszczególnych gospodarstw dotkniętych klęskami elementarnymi. Takie między innymi przeznaczenie miała od początku autonomicznych budżetów krajowych pozycya, obecnie w r. XVI pod 1. wydatków budżetu krajowego: „do rozporządzalności Wydziału krajowego 60.000 kor.“ Pozycya ta z biegiem czasu otrzymała w praktyce w znacznej części inne przeznaczenie, mianowicie na świąteczne remuneracye czy też zasiłki dla urzędników krajowych i służ, których ilość wzrastała z rozwojem organizacyi różnych działów służby krajowej i zakładów krajowych. W ostatnich czasach Wysoki Sejm uznał potrzebę funduszu dyspozycyjnego, z którego Wydział krajowy mógłby czerpać w razie klęsk elementarnych, nie potrzebując czekać na zebranie Sejmu. Przy budżecie za rok 1912 zapadła uchwała Wysokiego Sejmu z 14. lutego 1912 następującej treści: „Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby ze względu na powtarzające się corocznie klęski elementarne bądź to podwyższył w rubr. XVI poz. 1 po-

cząwszy od r. 1913 fundusz dyspozycyjny, bądź też wstawił do rubr. X. odpowiedni kredyt do dyspozycji Wydziału krajowego na zapobieganie tym klęskom". Pomimo tego alternatywnego polecenia Wydział krajowy ze względu na nadzwyczajne trudności przy układaniu budżetów na rok 1913 i 1914, w których musiał zaproponować znaczne podwyższenie stopy dodatków do podatków bezpośrednich, nie uważał za możliwe wstawienie znaczniejszej nowej sumy do zredukowanego ile możności preliminarza. Wydział krajowy, podzielając zapatrywania, wyrażone w powyższej uchwale Wysokiego Sejmu, wstrzymuje się od postawienia odpowiedniego wniosku, aż do obrad komisji budżetowej nad budżetem na rok 1914, kiedy wyjaśnioną będzie prawdopodobnie sytuacja finansowa tak co do wydatków, jak co do przychodów, w szczególności także co do możliwości korzystania z źródeł kredytowych. W obecnym sprawozdaniu wnosimy jedynie powtórzenie polecenia, zawartego w uchwale cytowanej z 14. lutego 1912.

Poza pomocą przez zapomogi na wyżywienie ludności i bydła, poza uzyskaniem funduszków na naprawę szkód w drogach i budowlach wodnych oraz w gruntach uprawnych zabagnionych i zasypanych szutrem, pozostaje bardzo ważne zadanie uzupełniające: otworzyć, względnie uprzystępnić źródła odpowiedniego kredytu dla tych wszystkich, którym ubytek przychodów w skutek klęsk elementarnych czyni koniecznym zasilenie się kredytem, aby mogli uratować swoją egzystencję gospodarczą i podtrzymać do nowych, da Bóg, pomysłniejszych zbiorów. Zadanie to szczególnie trudnem jest w obecnej chwili, kiedy skutkiem drugi już rok trwającej niepewnej sytuacji politycznej, utrudniony jest zbyt najpewniejszych papierów krajowych, kiedy o gotówkę w kraju trudno, a pogląd obcych na stosunki ekonomiczne naszego kraju mącą nieusprawiedliwione enuncyacje z łona banku, wydającego noty i regulującego stosunki obiegowe w całym państwie.

W takim położeniu pomódz do stopniowego ułatwienia zdrowego kredytu może przedewszystkiem wzmocnienie działalności głównego w kraju naszym instytutu krajowego, to jest Banku krajowego, pod kierownictwem ożywionem myślą działania dla ekonomicznego podniesienia kraju. Wzmocnienie działalności Banku krajowego jest zaś możliwem przez rozszerzenie jego podstawy operacyjnej i kredytowej tj. podniesienie wysokości kapitału zakładowego, a zarazem rozszerzenie gwarancyi kraju za książeczki wkładowe, za obligacje komunalne i obligacje kolejowe. Wydział krajowy przedkłada też równocześnie w sprawozdaniu z 5. listopada 1913 w przedmiocie dalszego uposażenia i rozwinięcia działalności Banku krajowego odpowiednie wnioski.

W sferze stosunków kredytowych włościarskich i rolniczych małomiej-skich zachodzi również nagląca potrzeba rozszerzenia podstawy t. j. podwyższenia kapitału zakładowego instytucji, która jest bezpośredniem źródłem kredytu dla Spółek oszczędności i pożyczek i innych spółek rolniczych a zatem Centralnej Kasy dla spółek rolniczych. Potrzeba ta już przedtem była uznawaną, jednakże obecne położenie ekonomiczne zniewala do przyspieszenia owej zamierzonej podwyżki kapitału i dlatego Wydział krajowy w osobnem przedłożeniu przedstawia Wysokiemu Sejmowi odpowiednie wnioski, liczące się ze stanem skarbu krajowego i zmierzające do podwyższenia kapitału zakładowego Centralnej Kasy przy pomocy Banku krajowego.

Wydział krajowy na podstawie powyższego sprawozdania wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby na pokrycie przypadającego za lata 1913 i 1914 krajowego datku 40% do regulacji rzek kanałowych i na nadzwyczajne roboty konserwacyjne przy wykonanych publicznych przedsiębiorstwach melioracyjnych tudzież na zasiłki dla najbardziej dotkniętych spółek wodnych i na dalszą akcję przy odwodnieniu gruntów dotkniętych przez wylewy i stoty, zaciągnął imieniem kraju pożyczkę amortyzacyjną w wysokości potrzebnej do uzyskania sumy 4,216.574 koron w gotówce.

Pożyczka ta może być złączoną z amortyzacyjną pożyczką, jaką Sejm uchwali zasiągnąć na inne cele.

2. Sejm ponawiając swoją uchwałę z 14. lutego 1912 poleca Wydziałowi krajowemu, aby ze względu na powtarzające się corocznie klęski elementarne bądź to podwyższył w rubr. XVI poz. 1. fundusz dyspozycyjny, bądź też wstawił do rubr. X odpowiedni kredyt do dyspozycji Wydziału krajowego na niesienie pomocy w razie klęsk elementarnych.

3. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia imieniem kraju pożyczki amortyzacyjnej w wysokości potrzebnej do uzyskania sumy 3,000.000 K w gotówce. Sumy uzyskanej użyje Wydział krajowy na zasilenie krajowego funduszu pożyczkowego drogowego, ustanowionego uchwałą sejmową z 13. października 1882.

Sejm uchyla równocześnie uchwałę swoją z 19. października 1908, o ile ta uchwała w ustępie IV. poleca wstawiać aż po rok 1918 włącznie po 100.000 K rocznie do budżetu krajowego tytułem dotacji dla tego funduszu.

Pożyczki udzielane powiatom z tego funduszu podpadają pod przepis czwartego ustępu § 24 ustawy o reprezentacji powiatowej w brzmieniu ustalonem ustawą z 15. maja 1907 nr. 52 Dz. u. kr.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy
Adam Gołuchowski w. r.

Sprawozdawca:
Dr. Tadeusz Pilał w. r.
Członek Wydziału krajowego.

Alegat 1. do sprawozdania Wydziału krajowego LW. 213.802/913.

Wykaz szkód w plonach, uszkodzonych gruntach i domach.

Liczba porząd.	Powiat	Ilość gmin obsz. dworsk.	Powierz. gmin i obsz. dwors. w ha	Szkody w plonach			Szkody w za- branych grun- tach i domach	Suma szkód K
				Gminy w K	Obszary dworskie w K	Ogółem		
1	Biała	67	26.434.9	3,093.802	326.880	3,420.682	—	3,420.682
2	Bóbrka	88	16.475	—	—	1,978.600	—	1,978.600
3	Bochnia	136	32.828	4,004.873	222.862	4,227.735	—	4,227.735
4	Bohorodczany	25	2.351	—	—	—	—	—
5	Borszczów	37	15.428	884.070	65.070	949.140	84.950	1,034.090
6	Brody	6	6.562	485.459	299.244	784.703	—	784.703
7	Brzesko	11	1.888	—	—	—	—	—
8	Brzeżany	103	33.337	1,695.868	816.304	2,512.172	—	2,512.172
9	Brzozów	46	55.581	3,876.575	851.110	4,727.685	—	4,727.685
10	Buczacz	149	28.622	3,482.308	1,728.257	5,210.565	44.006	5,254.571
11	Chrzanów	39	50	—	—	—	—	—
12	Cieszanów	56	43.555.5	3,424.340	1,344.620	4,768.960	—	4,768.960
13	Czortków	47	62.590	6,871.730	2,826.170	9,697.900	—	9,697.900
14	Dąbrowa	86	25.797	—	—	—	—	—
15	Dobromil	73	19.741	2,004.941	361.919	2,366.860	—	2,366.860
16	Dolina	21	1.670	—	—	—	—	—
17	Drohobycz	66	55.541	7,119.300	1,995.000	9,114.300	—	9,114.300
18	Gorlice	48	8.754	—	—	—	—	—
19	Gródek	40	29.848	3,521.220	1,662.400	5,183.620	—	5,183.620
20	Grybów	39	17.110	—	—	—	—	—
21	Horodenka	90	17.667	—	—	4,100.899	—	4,110.899
22	Husiatyn	68	7.602.9	—	—	1,257.700	—	1,257.700
23		85	23.113	1,512.470	55.000	1,567.470	385.300	1,952.770
24		3	455.5	—	—	—	—	—
25		74	12.094	1,699.397	427.760	2,127,157	24.660	2,151.817
26		17	15.662	—	—	—	—	—
27		86	1.423	3,085.118	255.364	3,340.482	—	3,340.482
28		19	41.239	5,593.257	1,199.100	6,792.357	—	6,792.357
29		37	8.808	—	—	—	—	—
30		70	10.416.,	1,692.433	157.430	1,849.863	—	1,849.863
31		60	11.806	—	—	—	—	—
32		16	9.556	1,845.973	1,293.439	3,139.412	67.810	3,207.222
33		—	21.300	2,634.000	2,370.000	5,004.000	—	5,004.000
34		—	23.500	—	—	—	—	—

Liczba porząd.	Powiat	Ilość gmin obsz. dworsk.	Powierz. gmin i obsz. dwors. w ha	Szkody w plonach			Szkody w za- branych grun- tach i domach	Suma szkod K
				Gminy w K	Obszary dworskie w K	Ogółem		
23	Jarosław . . .	112 84	49.682 20.208	3,437.450	5,333.600	8,771.050	—	8,771.050
24	Jaworów . . .	70 41	49.561 8.775	3,754.086	644.652	4,398.738	—	4,398.738
25	Jasło . . .	154 70	45.683 41.675	—	—	8,455.280	—	8,455.280
26	Kałusz . . .	7 7	1.381	3,112.000	136,000	3,248.000	—	3,248.000
27	Kamionka i Radziechów	62 62	16.466 7.960	2,687.500	1,311.177	3,998.677	43.300	4,041.977
28	Kolbuszowa .	62	8.700	—	—	1,956.000	—	1,956.000
29	Kołomyja . .	78	31.928	2,524.960	151.540	2,676.500	—	2,676.500
30	Kossów . . .	42 98	15.950	1,309.300	—	1,309.300	78.000	1,387.300
31	Kraków . . .	57 83	34.339	3,919.582	1,100.835	4,020.417	—	4,020.417
32	Krosno . . .	18	8.438 ⁹	568.055	270.210	838.265	—	838.265
33	Łańcut . . .	114 12	21.972	3,582,400	137.900	3,720.300	—	3,720.300
34	Lwów . . .	133 122	36.000	—	—	5,000.000	—	5,000.000
35	Limanowa . .	—	18.296	1,241.000	110.800	1,351.800	165.000	1,516.800
36	Lisko . . .	59 26	—	1,012.760	264.990	1,277.750	—	1,277.750
37	Mielec . . .	97	56.000	6,033.000	2,521.750	8,554.750	—	8,554.750
38	Mościska . .	78 65	46.704	2,554.640	2,403.280	4,957.920	—	4,957.920
39	Myślenice . .	—	34.185 1.713	4,307.050	266.500	4,573.550	163.200	4,736.750
40	Nadworna . .	35 13	29.072	1,695.000	242.000	1,937.000	—	1,937.000
41	Nisko . . .	36	—	—	—	1,225.585	—	1,225.585
42	Nowy Sącz . .	165 87	52.177 7.370	4,582.750	747.250	5,330.000	—	5,330.000
43	Nowy Targ . .	72	21.445	—	—	2,369,482	212.050	2,581.532
44	Pilzno . . .	60 28	29.246 ⁸	2,759.013	782.975	3,541.988	—	3,541.988
45	Podhajce . . .	65 64	—	1,582,570	1,377.760	2,960.330	—	2,960.330
46	Przemyśl . .	123	45.955	—	—	12,196.357	—	12,196.357
47	Przemyślany .	69 69	11.000 13.000	650.000	870.000	1,520.000	—	1,520.000
48	Rawa Ruska .	69 49	30.631 13.400	2,475.742	1,293.269	3,769.011	—	3,769.011
49	Rohatyn . . .	101 35	18.416 14.392	1,428.000	2,120.500	3,548.500	—	3,548.500
50	Ropczyce . .	78 19	37.875	1,784.100	199.790	1,983.890	—	1,983.890

Liczba parząd.	Powiat	Ilość gmin obsz. dworsk.	Powierz. gmin i obsz. dworsk. w ha	Szkody w plonach			Szkody w za- branych grun- tach i domach	Suma szkod K
				Gminy w K	Obszary dworskie w K	Ogółem		
51	Rudki . . .	96 85	44.544	3,741.020	1,080.470	4,821.490	—	4,821.490
52	Rzeszów . . .	117 60	46.709 8.632	5,485,300	1,000.000	6,485.300	7.000	6,492.300
53	Sambor . . .	74 21	33.997 5.367	3,415.575	486.450	3,902.025	—	3,902.025
54	Sanok . . .	—	56.400	2,757.000	633.000	3,390.000	—	3,390.000
55	Skałat . . .	56 56	63.707 35.479	1.144.477	464.153	1,608.630	—	1,608.630
56	Śniatyn . . .	—	4.807 4.098	546.715	423.915	970.630	40,360	1,010.990
57	Sokal . . .	101 94	79.986	6,254.310	3,025.700	9,280.010	—	9,280.010
58	Stanisławów .	—	21.574	—	—	4,375.425	—	4,375.425
59	Stary Sambor	53 11	11.133	—	—	1,667.290	232.500	1,899.700
60	Stryj (Skole)	95	59.513	—	—	5,033.661	—	5,033.661
61	Tarnobrzeg .	72 16	31.898	—	—	5,389.285	—	5,389.285
62	Tarnopol . . .	—	48.321 25.586	6,217.470	3,691.970	9,909.440	—	9,909.404
63	Tarnów . . .	84 51	11.447	3,204.700	1,154.650	4,359.350	—	4,359.350
64	Tłumacz . . .	42 21	4.193	469.660	232.700	702.360	—	702.360
65	Trembowła .	43 7	19.8887	1,295.527	128.300	1,423,827	—	1,423.827
66	Turka . . .	74	—	—	—	784.000	—	784.000
67	Wadowice . .	—	28.047 4.648	3,287.150	355.540	3,642.690	—	3,642.690
68	Wieliczka i Podgórze . .	—	20.022	—	—	3,206.500	303.700	3,510.200
69	Zaleszczyki .	—	—	—	—	—	—	—
70	Zbaraż . . .	45 13	51.795	—	—	1,500.000	—	1,500.000
71	Złoczów . . .	137 117	96.285 29.444	10,132.556	3,553.290	13,685,846	—	13,685.846
72	Żółkiew . . .	75 47	35.322	3,553.800	1,144.190	4,697.990	—	4,697.990
73	Żydaczów . .	75 60	58.909	3,145.186	2,321.215	5,466.404	298.235	5,764.639
74	Żywiec . . .	60	21.550	—	—	1,084.600	74.400	1,159.000
	Razem . . .	5,026 1.917	2,531.594 ₀	169,178.538	60,240.253	290,999 365	2,224.471	293,223.836

Alegat 2. do sprawozdania Wydziału krajowego LW. 213.802/1913.

Wykaz szkód w drogach w r. 1913.

L. porz.	POWIAT	Długość dróg pow. i gmin. w km.	Szkody w drogach K
1	Biała	654·2	80.225
2	Bóbrka	938·0	102.901
3	Bochnia	734·5	28.055
4	Bohódzczany	455·3	40.000
5	Borszczów	576·1	48.780
6	Brody	1018·7	112.200
7	Brzesko	575·9	158.400
8	Brzeżany	595·5	170.710
9	Brzozów	332·6	70.386
10	Buczacz	819·8	235.055
11	Chrzanów	516·0	34.910
12	Cieszanów	786·1	160.865
13	Czortków	505·9	22.200
14	Dąbrowa	686·3	106.155
15	Dobromil	357·6	454.550
16	Dolina	526·0	362·630
17	Drohobycz	645·3	115.730
18	Gotlice	402·4	135.852
19	Gródek	656·2	187.600
20	Grybów	420·4	60.000
21	Horodenka	613·5	126.800
22	Husiatyn	794·8	34.000
23	Jarosław	1051·6	295.000
24	Jaworów	613·9	194.355
25	Jaśło	786·2	82.388
26	Kałuż	585·4	195.000
27	Kamionka	786·1	150.000
28	Kolbuszowa	572·2	53.560
29	Kołomyja	574·2	151.540
30	Kosów	639·4	388.640
31	Kraków	376·0	444.500
32	Krosno	382·4	164.626
33	Łańcut	1080·5	138.220
34	Lwów	1065·8	187.100
35	Limanowa	644·7	197.000
36	Lisko	925·0	154.430
37	Mielec	949·7	295.600
38	Mościska	569·8	150.487
39	Myślenice	485·0	460.000
40	Nadwórna	526·0	29.990
41	Nisko	594·9	
42	Nowy Sącz	968·6	378.550
43	Nowy Targ	621·7	366.932
44	Pilzno	313·2	26.428

L. porz.	P O W I A T	Długość dróg pow. i gmin. w km.	Szkody w drogach K
45	Podhajce	856·5	114.250
46	Przemyśl	693·0	97.676
47	Przemyślany	771·0	168.259
48	Rawa	681·7	24.500
49	Rohatyn	778·4	300.000
50	Ropczyce	628·4	64.000
51	Rudki	633·8	113.052
52	Rzeszów	1026·4	216·315
53	Sambor	524·7	57.552
54	Sanok	528·9	140.000
55	Skałat	624·4	126.060
56	Śniatyn	405·0	183.000
57	Sokal	812·0	275.950
58	Stanisławów	437·0	70.000
59	Stary Sambor	287·8	96.000
60	Stryj	979·3	174.332
61	Tarnobrzeg	607·4	175.000
62	Tarnopol	1111·0	200.000
63	Tarnów	790·6	31.880
64	Tłumacz	552·8	47.986
65	Trembowla	388·1	157.480
66	Turka	898·5	382.410
67	Wadowice	911·9	90.000
68	Wieliczka	966·3	171.663
69	Zaleszczyki	1011·1	59.250
70	Zbaraż	757·6	100.000
71	Złoczów	1377·0	172·720
72	Żółkiew	800·3	170.490
73	Żydaczów	583·4	245.523
74	Żywiec	591·5	84.800
	Razem	50.739·2	11,652.498